נערה שנתפתתה פרק רביעי כתובות מה.

אמר רבא מוציא שם רע קאמרת שאני מוציא שם רע דחידוש הוא. גרסה דמתמלה מקשה ממוליא שם רע משום דס"ל דהש"ס דמסברא אמרינן ביה דתידון בסקילה ולא אמרינן הואיל ואישתני גופא דאישתני קטלא הילכך מקשה דגבי נערה המאורסה נמי ליתי לן למימר דאישתני קטלא ומשני רבא שאני מוליא שם רע דחידוש הוא ולא מסברא אמרינן ביה הכי אלא משום דאסכמן דחדית ביה רחמנא כי האי גוונא דלא אמרינן הואיל ואישתני דינא דאישתני קטלא והא דנקט נכנסה לחופה ולא נבעלה לאו דווקא אלא הכי נמי דהוה מצי למנקט ונבעלה למאן דמוקי מוליא שם רע דווקא בבעל [אלא נקט למאן דמוקי אע"ג דלא בעל] ולפי זה לא גרסינן בעלמא דאי גרסינן נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא בחנק משמע דהכא במוליא שם רע מייב סקילה אפילו זיונתה אחר חופה והא ליתא דזיונתה אחר חופה אפילו במוליא שם רע בחנק ולפי זה הא דקתני לעיל באו לה עדים בבית חמיה שזיונתה בבית אביה בסקילה צריך לחוק לרבא דאיירי במוליא שם רע דאי לא הוליא שם רע הויא לרבא בחנק דכיון דאישתני דינא דאישתני קטלא ובדין דהוה ליה לאסוקי לעיל בהיא בריתא באו לה עדים בבית חמיה שזיונתה בבית אביה ולא הוליא ש"ר בחנק דהשתא הוה מפליג בדיה ולא ה"ל למנקט בסיפא סרחה ולבסוף בגרה אלא משום דעיקר בריתא אתא לאשמועינן דיני פתח בית אב וכיון דקאי מליעתא בנערה המאורסה בבאו לה עדים בבית אביה מסיק נמי סרחה ולבסוף בגרה בבית אביה כמה שעומד בו השתא [והא דקאמר ואילו מוליא ש"ר אע"ג דהכל איירי במוליא ש"ר ה"פ ואילו מוליא ש"ר על האירוסין דאיירי ביה קרא הוי בסקילה אבל ק"ק דתני בשמעתין (לקמן מו.) לא אמר לעדים בואו והעידוני והן מעידין מאליהן היא וזוממיה מקדימין לבית הסקילה אלמא אפי' בלא הוליאת ש"ר לא אמרינן הואיל ואישתני דינא דאישתני קטלא ומיהו י"ל דאע"ג דלא אמר לעדים הרי הוליא ש"ר וחדית ביה רחמנא] וכרבינו שמואל מפרש שאני מוליא שם רע דחידוש הוא שהרי נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא בלא הוליאת שם רע וזיונתה אחר חופה בחנק ואילו מוליא שם רע כי האי גוונא שזיונתה אחר נישואין בסקילה דהכי משמעי קראי דכתיב ואם אמת היה כו' ולא נמצאו בתולים לנערה ונקלוה משמע דבכל ענין שלא נמצאו לה בתולים הויא בסקילה ואפילו זיונתה תחתיו אין כאן פתח בית אביה היינו משום דלא שייך לומר דאו גידולים שגידלתם והוי כמו יש לה אב ואין לה פתח בית אב או אין לה אב דהויא בסקילה אע"ג דליכא פתח בית אביה והיינו חידוש דבעלמא בלא הוליאת שם רע זיונתה אחר חופה בחנק כדדרשינן לקמן מאורסה ולא נשואה שנכנסה לחופה ולא נבעלה ומוליא ש"ר בסקילה והשתא אתי נמי שפיר הא דלא נקט בברייתא באו לה עדים בבית חמיה שזיונתה בבית אביה בלא הוליאת שם רע תידון בחנק דהא מודה רבא דלא אמרינן הואיל ואישתני דינא דאישתני קטלא אבל קשה לרבינו יצחק לפירוש זה דהא לקמן (דף מח:) דרשינן לזנות בית אביה פרט שמסר האב לשלוחי הבעל וכל שכן היכא שנכנסה לחופה והוה קרא לזנות בית אביה במוליא ש"ר בהדיא כתיב: **דלמא** כי חדית רחמנא היכא דלא אישתני גופא. ואע"ג דלעיל בחלו נערות (דף לח: ושם) קרי לבעולה אישתני גופא הכא לא חשיב אישתני גופא אפילו למאן דלא מחייב במוליא שם רע אלא בבעל דהא כבר היתה בעולה מן הנואף ובבעילה דנואף לא חשיב לה שינוי הגוף דלא מיירי הכא אלא בשינוי הגוף אחר העבירה: **תנא'** היא דתניא בו'. וא"ת והא הכא ליכא אלא שינוי דינא והיכי מייתי לאישתני גופא דלעיל ויש לומר דלא מפליג לעיל בין אישתני גופא לאישתני דינא אלא לרבא דאמר מוליא שם רע מידוש הוא הילכך פריך ליה כיון דאמרת דחידוש הוא ואינה סברא אם כן יש לנו להעמיד בפחות שנוכל דהיינו לא אישתני גופא אבל לרב נחמן דאית ליה דמסברא קאמר דלא אישתני קטלא ולא מחידושא לדידיה ליכא לפלוגי בין אישתני דינא לאישתני גופא הילכך מייתי ספיר תנאי היא לי נמי יש לומר דלא מייתי אלא מדרבי שמעון דכיון דסבר הואיל ואישתני דינא אישתני קרבן כל שכן באישתני גופא ואינו חושש אלא להכיא תנא דסבר כברייתא דשילא דלא משכשינן לה מקמי אידך ברייתא דשילא לא מיתניא בי רבי מאיר ורבי חושעיא אבל לאידך ברייתא לא מייתי שום ראיה מדרבנן דרבי שמעון ותדע דהא במסקנא משכשינן להיא דשילא: אימור

סוקלין אותה על פתח בית אביה כלומר ראו גידולים שגידלתם באו לה עדים בבית אביה שזינתה בבית אביה סוקלין אותה על פתח שער העיר [6]**סרחה ולבסוף בגרה תידון בחנק למימרא דכל היכא דאישתני גופא אישתני קטלא ורמינהי** [7]**נערה המאורסה שזינתה ומשבגרה הוציא עליה שם רע הוא אינו לוקה ואינו נותן מאה סלע** [8]**היא וזוממיה מקדימין לבית הסקילה היא וזוממיה ס"ד** [9]**אלא או היא או זוממיה מקדימין לבית הסקילה אמר רבא מוציא שם רע קאמרת** [1]**שאני מוציא שם רע דחידוש הוא דהא נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא וזינתה בחנק ואילו מוציא שם רע בסקילה אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע לרבא דלמא כי חדית רחמנא היכא דלא אישתני גופא אבל היכא דאישתני גופא לא חדית רחמנא אלא אמר רב נחמן בר יצחק אישתני ולא אישתני תנאי היא דתנן** [2]**חטאו עד שלא נתמנו ונתמנו הרי הן כהדיוטות רבי שמעון אומר אם נודע להם עד שלא נתמנו חייבים משנתמנו פטורים**

אימור

אמר רבא מוציא שם רע קאמרת שאני מוציא שם רע דחידוש הוא. גרסה דמתמלה מקשה ממוליא שם רע משום דס"ל דהש"ס דמסברא אמרינן ביה דתידון בסקילה ולא אמרינן הואיל ואישתני גופא דאישתני קטלא הילכך מקשה דגבי נערה המאורסה נמי ליתי לן למימר דאישתני קטלא ומשני רבא שאני מוליא שם רע דחידוש הוא ולא מסברא אמרינן ביה הכי אלא משום דאסכמן דחדית ביה רחמנא כי האי גוונא דלא אמרינן הואיל ואישתני דינא דאישתני קטלא והא דנקט נכנסה לחופה ולא נבעלה לאו דווקא אלא הכי נמי דהוה מצי למנקט ונבעלה למאן דמוקי מוליא שם רע דווקא בבעל [אלא נקט למאן דמוקי אע"ג דלא בעל] ולפי זה לא גרסינן בעלמא דאי גרסינן נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא בחנק משמע דהכא במוליא שם רע מייב סקילה אפילו זיונתה אחר חופה והא ליתא דזיונתה אחר חופה אפילו במוליא שם רע בחנק ולפי זה הא דקתני לעיל באו לה עדים בבית חמיה שזיונתה בבית אביה בסקילה צריך לחוק לרבא דאיירי במוליא שם רע דאי לא הוליא שם רע הויא לרבא בחנק דכיון דאישתני דינא דאישתני קטלא ובדין דהוה ליה לאסוקי לעיל בהיא בריתא באו לה עדים בבית חמיה שזיונתה בבית אביה ולא הוליא ש"ר בחנק דהשתא הוה מפליג בדיה ולא ה"ל למנקט בסיפא סרחה ולבסוף בגרה אלא משום דעיקר בריתא אתא לאשמועינן דיני פתח בית אב וכיון דקאי מליעתא בנערה המאורסה בבאו לה עדים בבית אביה מסיק נמי סרחה ולבסוף בגרה בבית אביה כמה שעומד בו השתא [והא דקאמר ואילו מוליא ש"ר אע"ג דהכל איירי במוליא ש"ר ה"פ ואילו מוליא ש"ר על האירוסין דאיירי ביה קרא הוי בסקילה אבל ק"ק דתני בשמעתין (לקמן מו.) לא אמר לעדים בואו והעידוני והן מעידין מאליהן היא וזוממיה מקדימין לבית הסקילה אלמא אפי' בלא הוליאת ש"ר לא אמרינן הואיל ואישתני דינא דאישתני קטלא ומיהו י"ל דאע"ג דלא אמר לעדים הרי הוליא ש"ר וחדית ביה רחמנא] וכרבינו שמואל מפרש שאני מוליא שם רע דחידוש הוא שהרי נכנסה לחופה ולא נבעלה בעלמא בלא הוליאת שם רע וזיונתה אחר חופה בחנק ואילו מוליא שם רע כי האי גוונא שזיונתה אחר נישואין בסקילה דהכי משמעי קראי דכתיב ואם אמת היה כו' ולא נמצאו בתולים לנערה ונקלוה משמע דבכל ענין שלא נמצאו לה בתולים הויא בסקילה ואפילו זיונתה תחתיו ואע"ג דכתיב אל פתח בית אביה וזיונתה תחתיו אין כאן פתח בית אביה היינו משום דלא שייך לומר דאו גידולים שגידלתם והוי כמו יש לה אב ואין לה פתח בית אב או אין לה אב דהויא בסקילה אע"ג דליכא פתח בית אביה והיינו חידוש דבעלמא בלא הוליאת שם רע זיונתה אחר חופה בחנק כדדרשינן לקמן מאורסה ולא נשואה שנכנסה לחופה ולא נבעלה ומוליא ש"ר בסקילה והשתא אתי נמי שפיר הא דלא נקט בברייתא באו לה עדים בבית חמיה שזיונתה בבית אביה בלא הוליאת שם רע תידון בחנק דהא מודה רבא דלא אמרינן הואיל ואישתני דינא דאישתני קטלא אבל קשה לרבינו יצחק לפירוש זה דהא לקמן (דף מח:) דרשינן לזנות בית אביה פרט שמסר האב לשלוחי הבעל וכל שכן היכא שנכנסה לחופה והוה קרא לזנות בית אביה במוליא ש"ר בהדיא כתיב: **דלמא** כי חדית רחמנא היכא דלא אישתני גופא. ואע"ג דלעיל בחלו נערות (דף לח: ושם) קרי לבעולה אישתני גופא הכא לא חשיב אישתני גופא אפילו למאן דלא מחייב במוליא שם רע אלא בבעל דהא כבר היתה בעולה מן הנואף ובבעילה דנואף לא חשיב לה שינוי הגוף דלא מיירי הכא בשינוי הגוף אחר העבירה: **תנא'** היא דתניא בו'. וא"ת והא הכא ליכא אלא שינוי דינא והיכי מייתי לאישתני גופא דלעיל ויש לומר דלא מפליג לעיל בין אישתני גופא לאישתני דינא אלא לרבא דאמר מוליא שם רע מידוש הוא הילכך פריך ליה כיון דאמרת דחידוש הוא ואינה סברא אם כן יש לנו להעמיד בפחות שנוכל דהיינו לא אישתני גופא אבל לרב נחמן דאית ליה דמסברא קאמר דלא אישתני קטלא ולא מחידושא לדידיה ליכא לפלוגי בין אישתני דינא לאישתני גופא הילכך מייתי ספיר תנאי היא לי נמי יש לומר דלא מייתי אלא מדרבי שמעון דכיון דסבר הואיל ואישתני דינא אישתני קרבן כל שכן באישתני גופא ואינו חושש אלא להכיא תנא דסבר כברייתא דשילא דלא משכשינן לה מקמי אידך ברייתא דשילא לא מיתניא בי רבי מאיר ורבי חושעיא אבל לאידך ברייתא לא מייתי שום ראיה מדרבנן דרבי שמעון ותדע דהא במסקנא משכשינן להיא דשילא: אימור

מסורת הש"ס

(א) סנהדרין עח:, ב) [לקמן מו.], ג) הוריות י., ד) [דברים כב], ה) מ"י כ"י, ו) מ"י כ"י, ז) [וע"ע תוס' יבמות עט. ד"ה והא]).

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לחידוש הוא וכו' דאישתני גופא דאי אלא: (ב) ד"ה דהא נכנסה וכו' בחנק כו' כלומר ומדע: (ג) ד"ה ולעמא וכו' שחיטה תורה (כאישתני דינא מדיק) תא"מ וכ"כ ס"א בלא אישתני גופא מדיק:

מוסף רש"י

סרחה. נערה המאורסה בימי נערות, ולבסוף בגרה. משעמדה כדין, תידון בחנק. כדינא דהשתא (סנהדרין עא:). הרי הן כהדיוטות. דרבנן נתר מעה אלו (הוריות י.). אם נודע להם עד שלא נתמנו חייבים. דר"ש מטלה וידיעה בני (שם).

עין משפט נר מצוה

כה א מיי' פ"ג מהל' נערה בתולה הל' ז סמג עשין נה:
כו ב מיי' שם ופ"ג מהל' איסורי ביאה הלכה י סמג שם:
כז ג מיי' פ"ג מהל' איסורי ביאה הל' ח:
כח ד מיי' פנ"ו מהל' שגגות הל' י:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com